

Nr 15.

Ankom till Riksdagens kansli den 18 februari 1913 kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning av väckt motion angående tullfrihet för visst slag av järnplåtar.

(1:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Eklund, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Kobb, Bäckström, Röing, Jespersen, Eriksson i Grängesberg, Byström, Rune, Christiernson, Nilsson i Bonarp, frih. Palmstierna, frih. Fleming, Jeansson i Kalmar och Jönsson i Revinge.

I en inom Första kammaren av friherre Fleming väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 56, har motionären hemställt,

»att Riksdagen ville besluta,

1) att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av 0.25 millimeter och däröver till och med 0.3 millimeter skola åtnjuta tullfrihet samt att i följd härav rubriken nr 742 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Plåtar, klippta eller oklippta:

— — — — —
med oädla metaller, andra än i nr 738—741 nämnda, eller deras legeringar överdragna, även om de äro korrugerade:

a. med rent eller tennhaltigt bly överdragna av högst 0.3 millimeters tjocklek fria.

b. andra 100 kg. 7 kr.

och, för den händelse ovan under punkt 1) gjorda hemställan varder av Riksdagen bifallen,

2) att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att tullen å med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av 0.25

millimeter och däröver till och med 0.3 millimeter må även för tiden till innevarande års slut upphävas.»

Ifråga om motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Sedan på sätt motionären erinrat 1912 års Riksdag beslutat, att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn av mindre tjocklek än 0.25 millimeter — enligt 1911 års tulltaxa belagda med tull av 7 kronor för 100 kilogram — skulle vara tullfria, utfärdades härom kungl. kungörelse den 1 mars 1912.

Det framgår av den skrivelse (nr 20), varigenom Riksdagen för Kungl. Maj:t anmälde sitt nyssnämnda beslut, att detsamma fattats med hänsyn till tändsticks-, karbid- och kloratindustrierna, vilka för emballering särskilt av för export avsedda varor visats vara i behov av plåtar av angivna tjocklek.

Motionären har nu gjort gällande, att det med tullfriheten avsedda ändamålet endast delvis ernåtts. Från sakkunnigt håll hade nämligen meddelats, att den för förpackningsändamål vanligen använda plåten visserligen vore avsedd att hava en tjocklek av 0.22 millimeter, men att på grund av svårigheten att tillverka plåtar av ifrågavarande slag, som överallt hölle samma tjocklek, det ofta hände, att plåtarna på ett eller annat ställe finge en tjocklek, som uppginge till eller överstege 0.25 millimeter. Härigenom komme plåten att draga en tull av 7 kronor för 100 kilogram. I avsikt att den åsyftade tullfriheten måtte bliva fullt effektiv, har motionären framställt sitt förslag, att tullfriheten skulle gälla plåtar av högst 0.3 millimeters tjocklek.

Att erfarenheten redan visat, hurusom den av förra årets Riksdag bestämda dimensionsgränsen för förblyade plåtars tullfrihet är för låg, finner utskottet bestyrkt genom en av Gävle handelskammare till generaltullstyrelsen ingiven skrift, vilken av chefen för finansdepartementet, till vilken styrelsen med eget yttrande överlämnat densamma, ställts till utskottets förfogande. I berörda skrift har handelskammaren, med anförande av liknande skäl som dem motionären åberopat, gjort framställning i enahanda syfte som motionen avser. Visserligen har generaltullstyrelsen, som icke hade sig bekant, att ifrågavarande dimensionsgräns varit föremål för erinran från andra tullplatser än den, handelskammarens skrivelse avsåg, icke ansett den gjorda framställningen innebära

tillräcklig anledning för Kungl. Maj:t att till Riksdagen avgiva förslag i ämnet, men styrelsen har icke mot förslaget anfört principiella skäl.

Några sådana torde icke heller föreligga. Då förblyade plåtar åsatts ovanberörda tullsats av 7 kronor för 100 kilogram, skedde det i avsikt att skydda den inhemska tunnplåtstillverkningen. Detta skäl för tullsatsen ansågs, enligt vad nästlidet års Riksdag i sin omförmälda skrivelse uttalade, icke innebära tillräcklig anledning att bibehålla tullen för plåtar av mindre tjocklek än 0.25 millimeter, alldenstund dessa icke i nämnvärd grad vore föremål för tillverkning inom landet. Lika litet torde den nu ifrågasatta utsträckningen av tullfriheten böra möta betänkligheter med hänsyn till den inhemska tunnplåtstillverkningen, då denna, såvitt utskottet kunnat inhämta, icke heller i avsevärd mån omfattar plåtar av de tjockleksgrader, till vilka tullfriheten enligt motionärens förslag skulle utsträckas.

Att dimensionsgränsen för förblyade plåtars tullfrihet kan höjas, därpå tyder också den omständigheten, att svartplåt är tullfri, då dess tjocklek icke uppgår till 0.3 millimeter. Någon anledning att bibehålla en lägre gränssiffra för förblyade plåtars tullfrihet torde icke förefinnas, sedan det blivit påvisat, att det med denna tullfrihet avsedda syftet icke kan med den nuvarande siffran fullt tillgodoses. Och då det såväl av motionären som i Gävle handelskammars ovanberörda skrivelse vitsordats, att förblyade plåtar, som importeras för förpackningsändamål, kunna på sina ställen hava en tjocklek uppgående till 0.3 millimeter, finner utskottet det stå i full överensstämmelse med den tanke, som låg till grund för 1912 års Riksdags beslut, att låta tullfriheten omfatta jämväl sistnämnda tjockleksgrad.

Vad utskottet sålunda anfört torde även innefatta skäl för att, i enlighet med motionärens förslag, den ifrågasatta tullfriheten snarast möjligt träder i kraft.

Utskottet får sålunda hemställa,

att Riksdagen ville, i anledning av friherre Fleming's förevarande motion I: 56, besluta,

1) att med rent eller tennhaltigt bly överdragna plåtar av järn med en tjocklek av högst 0.3 millimeter skola åtnjuta tullfrihet samt att i följd härav rubriken nr 742 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Plåtar, klippta eller oklippta:

med oädla metaller, andra än i nr 738—741 nämnda, eller deras legeringar överdragna, även om de äro korrugerade:

a. med rent eller tennhaltigt bly överdragna av högst 0.3 millimeters tjocklek fria.

b. andra 100 kg. 7 kr.

och, för den händelse ovan under punkt 1) gjorda hemställan varder av Riksdagen bifallen,

2) att i skrivelse till Kungl. Maj:t, med tillkännagivande av sitt sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt förordna om beslutets trädande i kraft.

Stockholm den 18 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.